

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus

hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta ja päästöistä laadittavasta selvityksestä

Annettu Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2007

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä heinäkuuta 2004 annetun päästökauppalain (683/2004) 59 §:n nojalla:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan päästökauppalain (683/2004) soveltamisalaan kuuluvan laitoksen hiilidioksidipäästöjen tarkkailuun ja päästöistä annettavaan selvitykseen.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *EY:n tarkkailuohjeella* Euroopan yhteisöjen komission päätöstä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisten ohjeiden vahvistamisesta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia varten päästökaupunkaudella 2008—2012;

2) *toiminnolla* päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvassa laitoksessa harjoitettavaa toimintaa;

3) *toimintotiedolla* tietoa, jonka perusteella laitoksen vuotuiset hiilidioksidipäästöt laskeaan, ja joka polttolaitosten osalta perustuu käytetyn polttoaineen määrän ja sen tehollisen lämpöarvon tulon tai polttoon syötetyn energiamäärän sekä teollisten prosessien osalta prosessien raaka-ainemäärän, tuo-

tannon määrään taikka prosessin tai sen osan suorituskykyyn;

4) *lähdevirralla* tarkoitetaan tiettyä polttoaine- tai raaka-ainetyyppiä, jonka käyttö, tai tuotetta, jonka valmistus aiheuttaa hiilidioksidipäästöjä ja jonka perusteella päästö laskeaan;

5) *tarkkailumenetelmällä* menetelmää, jota käytetään päästöjen määrittämisessä mukaan lukien määrittämistason valinta ja valinta siitä tarkkaillaanko päästöjä laskentaan vaiko päästömittaukseen perustuvalla menettelyllä;

6) *määrittämistasolla* menetelmää, jota käytetään toimintotiedon, päästökertoimen ja hapettumiskertoimen tai muuntokertoimen määrittämiseen EY:n tarkkailuohjeessa määritellyillä tarkkuuksilla;

7) *kokonaispäästöillä* päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvan laitoksen hiilidioksidipäästöjä, jotka eivät kuitenkaan sisällä hiilidioksidineutraalien aineiden päästöjä;

8) *hiilidioksidineutraalilla* aineella ei-fossiilista, biohajoavaa, eloperäistä, kasveista, eläimistä tai mikro-organismeista peräisin olevaa ainetta;

9) *seospolttoaineella* polttoainetta, joka on fossiilisen polttoaineen ja hiilidioksidineutraalin aineen seos;

10) *lämpöarvolla* polttoaineen tehollista lämpöarvoa käyttökosteudessa;

11) *päästökertoimella* tietyn polttoainemäärän, energiamäärän tai raaka-ainemäärän sisältämän hiilen hapettuessa taikka tietyn raaka-ainemäärän käytössä tai tuotemäärän tuotannossa syntyvän hiilidioksidin määrää;

12) *hapettumiskertoimella* lukua, joka ilmaisee, mikä osa polttoaineen sisältämästä hiilestä hapettuu hiilidioksidiksi tarkasteltavassa palamisprosessissa;

13) *muuntokertoimella* lukua, joka ilmaisee, mikä osa kemialliseen prosessiin syötetyn raaka-aineen hiilestä hapettuu hiilidioksidiksi;

14) *siirretyllä hiilidioksidilla* tarkkailtavasta laitoksesta EY:n tarkkailuohjeessa tarkoitettulla tavalla ja tarkoituksessa tuotteeseen tai toiseen laitokseen siirretystä hiilestä tai hiiliyhdisteestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

15) *päästöselvityksellä* toiminnanharjoittajan laitoksensa hiilidioksidipäästöistä kultaakin kalenterivuodelta päästökauppaviranomaiselle laatimaa selvitystä.

3 §

Päästöjen tarkkailua ja päästöistä annettavaa selvitystä koskevat periaatteet

Päästökauppalaan soveltamisalaan kuuluviin laitosten hiilidioksidipäästöjen tarkkailu on toteutettava ja päästöistä annettava päästöselvitys on laadittava siten, että:

1) laitoksen päästöjen tarkkailu ja päästöistä annettava selvitys kattavat kaikki päästökauppalaan soveltamisalaan kuuluvat hiilidioksidipäästöt (*kattavuusperiaate*);

2) eri vuosien päästöjen tarkkailu, raportointi ja raportoidut tiedot ovat keskenään vertailukelpoisia, tämän kuitenkin estämättä tarkkailumenetelmien muutosta päästökauppaviranomaisen luvalla, jos raportoitavien tietojen tarkkuus paranee (*johdonmukaisuusperiaate*);

3) päästöjen määrittämisessä tehdyt oletukset, käytettyjen lähteiden viittaukset, toimintotiedot, päästökertoimet, hapettumiskertoimet ja muuntokertoimet sekä mahdolliset muut päästöjen määrittämisessä käytetyt tiedot ja menetelmät on selvitetty, koottu, analysoitu, raportoitu ja tallennettu tavalla, joka antaa todentajalle ja päästökauppaviranomaiselle mahdollisuuden selvittää jälkikäteen päästöjen ja niiden määrittämisen luotettavuuden (*avoimuus- ja läpinäkyvyysperiaate*);

4) päästöjen tarkkailun ja päästöistä annettavan selvityksen tavoitteena on päästöjen arvioinnin suurin saavutettavissa oleva tark-

kuus soveltamalla päästötiedon tuottamiseen ylimpiä saavutettavissa olevia määrittämistasoja, jotka ovat teknillisesti mahdollista toteuttaa ja joiden toteuttaminen ei johda kohtuuttoman suuriin kustannuksiin (*kustannustehokkuusperiaate*);

5) päästöselvitys kuvaa laitoksen päästöjä totuudenmukaisesti ja luotettavasti siten, ettei päästöjä ole tarkoituksellisesti yli- tai aliarvioitu ja että epävarmuustekijät on minimoitu; päästöselvityksessä ja sen sisältämissä tiedoissa ei saa olla olennaisia puutteita, virheitä tai väärintulkintoja (*oikeellisuusperiaate*).

6) toiminnanharjoittajan tulee päästöjen tarkkailussa pyrkiä päästötiedon laadun ja tarkkuuden jatkuvaan ylläpitämiseen ja parantamiseen (*jatkuvan parantamisen periaate*).

4 §

EY:n tarkkailuohjeen soveltaminen

Laitoksen hiilidioksidipäästöjen tarkkailumenetelmän valintaan, tarkkailun toteuttamiseen ja päästöjen määrittämiseen sovelletaan EY:n tarkkailuohjetta, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

5 §

Siirretyn hiilidioksidin tarkkailu ja ilmoittaminen

Toiminnanharjoittajalta toiselle siirretty, fossiilisesta polttoaineesta tai raaka-aineesta peräisin oleva hiilidioksidimäärä voidaan päästökauppaviranomaisen luvalla vähentää sen laitoksen hiilidioksidipäästöistä, josta päästö on peräisin edellyttäen, että vähennys tehdään myös hiilidioksidipäästöjen kansallisessa inventaariossa.

Siirrettyä hiilidioksidimäärää tarkkailee ja siitä päästöselvityksessä ilmoittaa sen laitoksen toiminnanharjoittaja, jonka laitokselta siirretty hiilidioksidimäärä on peräisin.

Kansallisen inventaarion periaatteiden mukaisesti päästökauppaviranomainen voi tarvittaessa määrittää siirtokertoimen, joka ilmaisee sen osuuden, joka siirretystä hiilidioksidista sallitaan vähennettäväksi laitoksen päästöselvityksessä.

2 Luku

Poikkeukset päästöjen tarkkailuun ja tarkkailumenetelmän muuttaminen

6§

Kohtuuttomien kustannusten ja teknillisen mahdottomuuden huomioon ottaminen

Päästökauppaviranomainen voi kohtuuttomien kustannusten välttämiseksi tai teknillisen mahdottomuuden vuoksi hyväksyä:

- 1) EY:n tarkkailuohjeen edellyttämiä määrittämistasoja alempien määrittämistasojen käytön; tai
- 2) ei-akkreditoidun laboratorion käytön.

7 §

Kohtuuttomien kustannusten määrittäminen

Päästöjen tarkkailun tarkkuutta lisäävän toimenpiteen kustannuksia voidaan pitää kohtuuttomina, jos nämä ovat suuremmat kuin toimenpiteellä aikaansaataavan tarkkuuden parantumisen taloudellinen arvo.

Päästöjen määrittämisen tarkkuutta parantavan toimenpiteen taloudellinen arvo saadaan kertomalla toimenpiteellä aikaansaadun tarkkuuden parantuminen (tonnia CO₂) päästöoikeuden hinnalla 18,5 €/tonni.

Jos päästöjen määrittämisen tarkkuuden määrällistä parantumista ei voida luotettavasti arvioida saatujen tietojen perusteella tai jos kysymyksessä on tiedon laadun parantaminen, sovelletaan vuosille 2005—2007 päästöoikeuksia saaneen laitoksen kohtuuttoman kustannuksen raja-arvona kustannusta, joka on 1 prosenttia laitokselle vuodelle 2006 myönnettyjen päästöoikeuksien määrästä kerrottuna edellä 2 momentissa esitetyllä päästöoikeuden hinnalla. Ensimmäisen päästöluvun vuonna 2006 tai sen jälkeen saaneen laitoksen kohtuuttoman kustannuksen raja-arvona käytetään vastaavan päästömäärän omaavan, koko päästökauppajakson 2005—2007 toimineen laitoksen vuoden 2006 päästöoikeuksien määrää.

Päästökauppaviranomainen voi pyytää toiminnanharjoittajalta kohtuuttoman kustannuksen arviointiin tarvittavia lisätietoja.

8 §

Laitoksen oma tarkkailumenetelmä

Jos EY:n tarkkailuohjeen alhaisimmankin määrittämistason soveltaminen tiettyyn lähdevirtaan tai tiettyihin lähdevirtoihin ei ole teknisesti mahdollista tai tällaisen määrittelytason soveltaminen johtaa kohtuuttomiin kustannuksiin, päästökauppaviranomainen voi hyväksyä toiminnanharjoittajan oman tarkkailumenetelmän EY:n tarkkailuohjeen liitteen I jaksossa 5.3. edellyttämin ehdoin.

9 §

Vähän päästöjä aiheuttavat laitokset

Päästökauppaviranomainen voi myöntää EY:n tarkkailuohjeen liitteen I jakson 16 mukaisia poikkeuksia sellaisten laitosten päästöjen tarkkailuun, joiden vuotuisten päästöoikeuksien määrä päästökaupunkaudella 2008—2012 on keskimäärin alle 25 000 tonnia hiilidioksidia.

10 §

Muut poikkeukset päästöjen tarkkailumenetelmiin

Päästökauppaviranomainen voi myös muissa kuin 8 ja 9 §:ssä säädetyissä tapauksissa hyväksyä toiminnanharjoittajan ehdotuksesta ja perustellusta syystä EY:n tarkkailuohjeen mukaisesta tarkkailumenetelmästä poikkeavan tarkkailumenetelmän tai menetelyn. Toiminnanharjoittajan on tällöin osoitettava ehdottamansa menetelmän tai menetelyn tarkkuuden ja luotettavuuden vastaavan laitokselta vaadittua tarkkuutta ja luotettavuutta siltä osin kuin menetelmä tai menettely poikkeaa EY:n tarkkailuohjeesta.

11 §

Energiatasemenetelmän käyttö polttoaineen toimintotiedon määrittämiseen

Laitoksen polttoaineen toimintotieto voidaan määrittää myös energiatasemenetelmällä edellyttäen, että laitoksella on käytössään

SFS-EN 12952-15-standardin mukainen tai tätä vastaava energiatasetelaskentamenetelmä ja että tällä menetelmällä saavutettu toimintotiedon määrittämisen tarkkuus vastaa EY:n tarkkailuohjeessa kyseisen laitoksen toimintotiedon määrittämiseltä vaadittua tarkkuutta.

Energiatasetelaskentamenetelmää käyttävältä laitokselta edellytetään, että se tarkkailusuunnitelmassaan esittää käyttämänsä energiatasetelaskentamenetelmän yksityiskohtaisen kuvauksen, tase-rajat, analyysin menetelmään sisältyvien suureiden määrittämisen epävarmuudesta ja näiden yhteisvaikutuksesta toimintotiedon määrittämisen epävarmuuteen sekä lisäksi ulkopuolisen asiantuntijan arvion siitä, että käytetty menetelmä vastaa 1 momentissa säädettyjä vaatimuksia. Analyysi ja ulkopuolisen asiantuntijan arvio on esitettävä kattilakohteisesti.

Energiatasetta päästöjen laskentaan käyttävältä laitokselta edellytetään lisäksi, että sillä on automaatiojärjestelmä energiatasetelaskennassa tarvittavien mittaustietojen kokoamista ja dokumentoimista varten.

Mikäli energiatasetelaskentamenetelmällä ei päästölupaa haettaessa ole 2 momentissa tarkoitettua ulko-puolisen asiantuntijan arviota, toiminnanharjoittajan tulee tarkkailusuunnitelmassaan esittää aikataulu, jonka puitteissa arviointi suoritetaan.

Laitoksen muu kuin energiatasetelaskentamenetelmää soveltavan polttoaineen toimintotiedon määrittämiseen on käytettävä polttoainevirtaan ja teholliseen lämpöarvoon perustuvaa menetelmää vähintään niillä epävarmuustasoilla, joita EY:n tarkkailuohje kyseisiltä polttoainevirroilta edellyttää.

12 §

Energiatasetelaskentamenetelmän käyttö hiilidioksidineutraaleilla polttoaineilla tuotetun energiamäärän määrittämiseen

Mikäli energiatasetelaskentamenetelmää käytetään hiilidioksidineutraaleilla polttoaineilla tuotetun energiamäärän määrittämiseen, sovelletaan, mitä 11 §:ssä säädetään lukuun ottamatta pykälän 2 ja 4 momentissa säädettyä energiatasetelaskentamenetelmän yksityiskohtaista kuvausta, analyysiä menetelmään liittyvien suurei-

den epävarmuudesta sekä ulkopuolisen asiantuntijan arviota käytettävästä menetelmästä ja tämän tarkkuudesta.

13 §

Tarkkailumenetelmän muuttaminen

Jos hyväksytyissä tarkkailumenetelmissä havaitaan puutteita tai virheitä, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava niistä välittömästi päästökauppaviranomaiselle sekä ehdotettava menetelmien täydentämistä tai muuttamista puutteiden ja virheiden korjaamiseksi.

Toiminnanharjoittajan on ehdotettava päästökauppaviranomaiselle tarkkailumenetelmän muuttamista, jos päästöjen laskentaan tarvittava tieto on saatavissa tarkemmin kuin voimassaolevassa tarkkailusuunnitelmassa on määritelty.

3 Luku

Päästökertoimien, lämpöarvojen, hapettumiskertoimien, hiilipitoisuus- ja koostumustietojen sekä seospolttoaineen biomassaosuuden määrittäminen

14 §

Päästökertoimia, lämpöarvoja, hapettumiskertoimia, hiilipitoisuuksia ja koostumustietoja sekä seospolttoaineen hiilidioksidineutraalien aineiden osuuksia määrittävät laboratoriot

Laitoskohtaisten päästökerrointen, tehollisten lämpöarvojen, hapettumiskertoimien, hiilipitoisuuksien, koostumustietojen ja seospolttoaineen hiilidioksidineutraalien aineiden osuuksien määrittäminen on toteutettava toiminnanharjoittajan omassa tai sen ulkopuolisessa laboratorioissa, joilla on SFS-EN ISO/IEC 17025-standardin mukainen akkreditointi edellä mainittujen suureiden määrittämiseen tarvittaviin menetelmiin tai jotka mainitun standardin mukaisesti akkreditoitussa laboratorioissa tehtävin vertailumittauksin osoittavat täyttävänsä määrityksessä

käytettävän menetelmän tarkkuusvaatimukset kyseessä olevien suureiden määrittämiseen.

Akkreditointia ei kuitenkaan tarvitse sellaisen laitoksen laboratorio, joka määrittää ainoastaan polttoaineen kosteuspitoisuuden. Tällaiselta laboratoriolta edellytetään määrittävänä olevan polttoaineen kosteuspitoisuuden määrittämiseen tarkoitettua standardisoitua menetelmää tai jollei tällaista ole, parhaan käytännön mukaista menetelmää sekä laitteiston säännöllistä kalibrointia.

15 §

Tiedot mittalaitteista ja niiden kalibroinnista

Toiminnanharjoittajan on laitosta koskevassa tarkkailusuunnitelmassa esitettävä päästö-kauppaviranomaiselle:

1) luettelo päästöjen tarkkailussa laitoksella käytettävistä polttoaineen tai materiaalin määrän ja ominaisuuksien mittauslaitteista sekä mahdollisista muista laitoksella sijaitsevista päästöjen tarkkailussa käytettävistä mittalaitteista;

2) edellä mainittujen mittalaitteiden tyyppi-tiedot ja tunnisteen sekä valmistajan ilmoittama mittalaitteen epävarmuusväli; sekä

3) kalibrointisuunnitelma, josta käy ilmi mittalaitteen viimeisin kalibrointiajankohta sekä suunnitellut kalibrointivälit päästökaup-pakaudella 2008—2012.

16 §

Päästökerrointen, hiilipitoisuustietojen ja koostumustietojen määrittäminen

Lähdevirralle, jolle toiminnanharjoittaja on EY:n tarkkailuohjeen perusteella velvollinen määrittämään toimintokohtaisen päästökerroimen, hiilipitoisuuden tai koostumuksen, taikka lähdevirralle, jonka koostumus voi vaihdella päästökauppajakson aikana, mainitut tiedot on määritettävä standardisoiduilla menetelmillä 14 §:n mukaisesti käyttäen EY:n tarkkailuohjeen kyseiseltä laitokselta edellyttämää määrittämistasoa jollei se ole teknisesti mahdotonta tai johda kohtuutto-miin kustannuksiin.

Toiminnanharjoittaja voi käyttää 1 momen-tissa mainitun lähdevirran päästöjen määrit-tämiseen myös polttoaineen toimittajan määrittämiä päästökertoimia, hiilipitoisuustietoja tai koostumustietoja, jos ne on määritelty 14 §:n mukaisesti.

Lähdevirralla, jolle toiminnanharjoittaja voi EY:n tarkkailuohjeen perusteella käyttää maakohtaista päästökerrointa, hiilipitoisuus-tietoa ja koostumustietoa, taikka lähdevirralla, jolle näiden tietojen määrittäminen on EY:n tarkkailuohjeen esittämällä määrittä-mistasoilla teknisesti mahdotonta tai johtaa kohtuuttomiin kustannuksiin, käytetään Suomessa Tilastokeskuksen julkaisemaa päästökerrointa, hiilipitoisuustietoa tai koostumustietoa. Jos Tilastokeskuksen päästöker-rointa, hiilipitoisuutta tai koostumustietoa ei ole, voidaan käyttää toiminnanharjoittajan esittämää määrittäytapaa niiden määrittämi-seksi, edellyttäen että päästökauppaviran-omainen on hyväksynyt määrittystavan.

Toiminnanharjoittajan on varmistettava, et-tä päästöjen laskennassa käytettävät päästö-kertoimet vastaavat laitoksen päästöjen tark-kailussa käytettyjen polttoaineiden tehollisia lämpöarvoja.

17 §

Tehollisten lämpöarvojen määrittäminen

Laitoksessa, jossa toiminnanharjoittaja EY:n tarkkailuohjeen perusteella on velvolli-nen määrittämään toiminto- ja eräkohtaiset polttoaineiden teholliset lämpöarvot, on nä-mä määritettävä standardoiduilla menetelmil-lä 14 §:n mukaisesti käyttäen EY:n tarkkai-luohjeen kyseiseltä laitokselta edellyttämää määrittämistasoa.

Päästökauppaviranomaisen luvalla voidaan lämpöarvoina käyttää myös polttoainekaupan maksuperusteena olevia lämpöarvoja edellyt-täen, että ne on määritetty 14 §:n mukaisesti käyttäen EY:n tarkkailuohjeen laitokselta edellyttämää tehollisen lämpöarvon määrit-tämistasoa ja standardoitua lämpöarvon mää-rittämismenetelmää.

Polttoaineelle, jonka toiminto- tai eräkoh-taista polttoaineen lämpöarvoa ja päästöker-rointa ei tarvitse määrittää, käytetään Tilas-tokeskuksen julkaisemia arvoja.

18 §

Hapettumis- ja muuntokerrointen määrittäminen

Hapettumiskerrointa on käytettävä, jos päästökertoimessa tai jossakin muussa päästöjen määrittämiseen käytettävässä tiedossa ei oteta huomioon hapettumattoman polttoaineen osuutta.

Kansallisina hapetuskertoimina käytetään kiinteille polttoaineille lukua 0,990 ja muille polttoaineille lukua 0,995.

Mikäli laitoksen toimintotieto tai päästökerroin on määritelty tavalla, joka ottaa huomioon palamattoman polttoaineen osuuden, hapettumiskertoimena käytetään lukua 1,00.

Kemiallisten prosessien muuntokertoimena käytetään lukua 1,00.

Päästökauppaviranomainen voi toiminnanharjoittajan esityksestä hyväksyä myös muunlaisen hapettumis- tai muuntokerroimen käytön edellyttäen, että se kuvaa tarkemmin hapettumis- tai muuntoprosessin tulosta ja on määritetty EY:n tarkkailuohjeen edellyttämällä tavalla.

4 luku

Päästöselvitys ja tietojen säilyttäminen

19 §

Päästöselvitys

Päästöselvitys annetaan päästökauppaviranomaisen vahvistamalla kaavakkeella. Päästöselvityksestä on käytävä ilmi:

- 1) laitoksen nimi, sijaintipaikka, yhteystiedot ja laitoksen päästöluvan numero;
- 2) päästöjen tarkkailusta vastaavan yhteys henkilön osoite, puhelinnumero, telekopionumero ja sähköpostiosoite;
- 3) mihin päästökauppalain 2 §:n 1 momentin alakohtiin laitoksen toiminta kuuluu;
- 4) laitoksella käytetty päästöjen määrittäminen (laskentaan tai päästöjen mittaukseen perustuva määrittäminen);
- 5) laitoksen päästökauppalain soveltamisalaan kuuluvat kokonaispäästöt;

6) jos päästöt on määritetty laskennallisesti, tieto laskelmaan käytetyistä toimintotiedoista, päästökertoimista, lämpöarvoista, hapettumiskertoimista tai tieto siitä, että hapettumiskertoimet sisältyvät päästökertoimiin, sekä lisäksi muuntokerroimet ja niiden määrittämisessä tehdyt oletukset ja käytetyt määrittämistasot; jos laskelman tai sen osan perustana on käytetty massa-tase- tai energiatasemenetelmää, tulee esittää kaikki mainitussa laskelmassa käytetyt tiedot;

7) jos päästöt tai osa niistä on määritetty mittaamalla, tieto 5 kohdassa esitetyistä päästötiedoista, tiedot mittausmenetelmien epävarmuudesta (määrittämistasoista) sekä hyväksyttävä päästöjen varmennuslaskelma;

8) laitoksella raportointikauden aikana tehdyt muutokset, jotka ovat voineet vaikuttaa päästöihin;

9) laitoksella käytettyjen hiilidioksidineutraalien polttoaineiden laatu ja näiden tuottamat energiamäärät; sekä

10) laitokselta siirretyn hiilidioksidin määrä, hiilidioksidin vastaanottava laitos, polttoaine- tai materiaalinimike, josta siirretty hiilidioksidi on peräisin sekä polttoaine- tai materiaalinimike, johon hiilidioksidi on sitoutunut.

Päästöselvityksessä polttoaineet luokitellaan Tilastokeskuksen polttoaineluokituksen mukaisesti.

20 §

Päästötietojen tallentaminen, ilmoittaminen ja säilyttäminen

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava siitä, että laitoksen päästöjen tarkkailussa ja päästöselvityksessä esitetyt tarkkailutiedot, niiden taustaksi tehdyt oletukset, määritetyt toiminto-tiedot, käytetyt päästö-, hapettumis- ja muuntokerroimet sekä niiden taustaksi tehdyt mittaukset ja laskelmat on tallennettu ja ilmoitettu siten, että todentajan on mahdollista varmistua tarkkailujärjestelmän ja sen tuloksena saatujen päästötietojen luotettavuudesta ja tarkkuudesta.

Edellä sanotut tiedot on säilytettävä 10 vuotta siitä vuodesta lukien, jolloin niitä koskeva selvitys on annettu.

21 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä kesäkuuta vuonna 2007.

Tällä asetuksella kumotaan hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta ja päästöistä laaditta-

vasta selvityksestä 11 päivänä elokuuta 2004 annettu kauppaja- ja teollisuusministeriön asetus (741/2004). Kumottavaa asetusta sovelletaan kuitenkin tämän asetuksen sijasta päästökauppa-kautta 2005—2007 koskevien hiilidioksidipäästöjen tarkkailuun ja päästöistä annettavaan selvitykseen.

Helsingissä 31 päivänä toukokuuta 2007

Kauppaja- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Neuvotteleva virkamies Seppo Oikarinen